

MICRO-RELATS

Des de fa uns anys a esta part, en el sopar d'entrega dels premis del Concurs de Narrativa que convoca i organisa El Piló junt a l'editorial l'Oronella, s'ha instaurat un acte que servix per a que els assistents demostren les seues aptituds lliteràries i de coneiximent del valencià.

I eixe acte no es atre que la presentació, per part dels seus autors, de micro-relats ineditos.

Estos micro-relats o relats curts, no són atra cosa que unes quantes llinies, 10 o 12, escrites en valencià, en un foli i que els propis autors lligen davant dels assistents, els quals al final de les presentacions otorguen punts a cadascú d'ells per a premiar-los.

Vist així no tindria més transcendència, perque és un acte d'afirmació de la llengua valenciana feta en una reunió de valencianistes. Pero l'importància ve donada perque la majoria dels que presenten els seus treballs no són escitors habituals.

I açò, al nostre entendre, és molt significatiu perque demostra que encara entre el poble pla n'hi ha consciència de que la verdadera llengua que parlem els valencians és el valencià i no eixe idioma inventat per un grup de "científics" que tenen com a major virtut i orgull ignorar la parla del poble que

l'ha conservat viva, puis si no fora per eixe poble ya no existiria.

Per aixó des d'El Piló volem donar-li realç ad este acte resenyant-lo en esta primera pàgina del nostre bolletí i además editant en l'interior del mateix els tres que obtingueren millor puntuació en l'últim sopar de Narrativa.

Sabem segur que la nostra forma d'entendre l'ortografia de la llengua valenciana no casa en la normativa oficial de l'AVLL, i que además estem en desventaja respecte ad ells, pero seguirem lluitant per tal de que no s'oblidge com escriure en el verdader valencià sense impositons forànees i sense tindre que enganyar a la gent escrivint *ofereix* o *pateix*, pero pronunciant *oferix* o *patix* o *València* en accent greu (˘), pero pronunciant *València*, en accent agut (´), perque al nostre entendre açò es enganyar al poble, puis s'admet lo que este diu en la pronunciació, pero no s'admet en l'escritura, abonant d'eixa forma que d'ací a pocs anys s'escomence a pronunciar com ells volen, *València*, en e oberta.

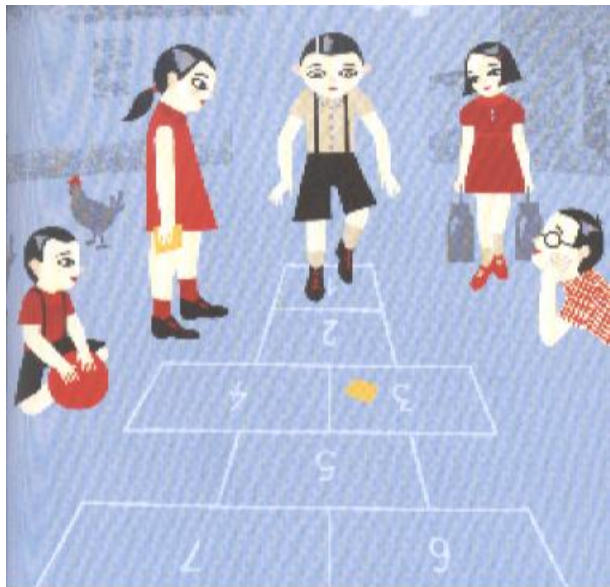
En l'Entitat Cultural Valenciana El Piló no som filolecs ni científics, pero respecte al valencià tenim l'orgull d'estar entre el poble que l'ha conservat parlant-lo a través del temps, perque si s'haguera d'haver conservat per eixos filolecs hauria desaparegut fa temps.

RACÓ de JOCS

JOC DEL SAMBORI

El Joc del Sambori, també conegut com a piso, campana, tella, tello, etc., és molt antic i té moltes formes per a poder-lo jugar. Consistix este joc en fer correr una tella (tros de pedra plana o la sola del tacó d'una sabata), per el camp de joc.

El camp de joc és un dibuix fet en terra dividit en caselles quadrades (entre 7 i 10), de al menys 50 cm. de costat i numerades escomençant per l'ú fins a l'última casella i dispostes una darrere de l'atra, menys dos grups, almenys, de dos, una al costat de l'atra.

Varies són les modalitats de joc que n'hi han i en cad poble es juga d'una manera, pero l'objectiu en tots és el mateix, salvar totes les caselles del dibuix en el menor número d'intents.

S'escomença tirant la tella en la casella número u i s'ha de realitzar el recorregut per totes elles en el peu coix, anada i tornada, descansant en les dobles, ficant un peu en cadascuna d'elles. En la tornada, al passar per la casella on està la tella, esta s'agafarà en la mà i es continuarà fins eixir del camp de joc.

Atra modalitat és, en la tornada, espentar la tella en el peu de recolçament casella a casella i en orde decrecient, fins eixir del camp; i en una atra, més difícil, s'ha d'espentar la tella en el dit peu, tant a l'anada com a la tornada, casella a casella fins eixir del camp. També hi ha una atra modalitat menys coneguda que consistix en tirar la tella al quadre corresponent i fer tot el recorregut mirant cap a munt o en els ulls embenats. Es pot fer passant un peu o els dos en cada quadre i cada vegada que es fa un moviment s'ha de preguntar ¿"chafe"?

Escomença el primer jugador, per a lo que primer s'haurà de sortejar l'orde de tirada. Cada volta que es salva una casella s'haurà de tirar a la següent fins a que falle i llavors el torn passa al següent jugador.

Es pert el torn en els següents casos: quan la tella al ser llançada o espentada, cau damunt d'una ralla, s'en ix fora del camp o cau en una casella que no li petoca; quan es pert l'equilibri i es toca tarra en el peu coix; quan a l'agarrar la tella en la mà es toca terra en les dos mans; quan es toca qualsevol ralla en el peu i quan la tella recorre més d'un quadre al ser espentada.

Guanya la partida el jugador que més pronte acabe de fer tot el recorregut. Tots el jugadors hauran de fer les mateixes sèries que el que guanye.

EQUIP DE JOCS TRADICIONALS

L'Equip de Jocs Tradicionals d'El Piló ha participat en les festes del carrer Capitan Uribarri de Burjassot el dia 3 de Juny, fent una demostració de jocs típics valencians.

El dia 30 d'Abril va participar en el Trofeu President de la Generalitat que es va celebrar en Pina de Montalgrao, classificant-se en tercer lloc el nostre jugador Daniel Pérez en la categoria homens i Mari Carme Martin també quedà classificada en tercer lloc en la categoria dones.

Així mateix una nutrida representació de l'equip va acodir a Simat de Valldigna el dia 4 de Juny per a presenciar els actes que allí es desenrollaren ab motiu de la disputa de la final del Trofeu de Birles Generalitat Valenciana. Els actes, programats per la Federació Valenciana de Jocs i Esports Tradicionals, varen ser molt interessants, puix a part de jugar-se la final (les previes ja s'havien jugat en anterioritat) varen disfrutar d'un complet dia de germanor entre jugadors de tota la Comunitat i al migdia sobejaren un suculent dinar. Pero lo més interessant de tot fon la visita que varen realisar al monasteri de la Valldigna i la presentació de l'auca explicativa del joc de les birles.

XVIII CONCURS DE NARRATIVA

El passat dia 28 d'Abril va tindre lloc, en els locals del Restaurant Trapemar, el sopar d'entrega dels premis de Narrativa que convoca el Piló junt a l'editorial l'Oronella, corresponents a l'any 2006. Enguany s'han presentat molts treballs en cada modalitat i el jurat, després d'intenses sessions, va otorgar els següents guardons:

V Premi Bernat Fenollar d'Agroconte per al treball "**El pas del blanquet**", de **Vicent Josep Miralles i Piles**. Donada l'alta qualitat de les obres presentades s'opta per entregar també un accésit (pilonet i publicació) a l'obra "**El Secret**", de **Maria Ampar Grafià i Hernández**, així com fer mencions honorífiques (diploma) a les obres "**El corralet roig**", de **Llúcia González i Safont** i "**Llàgrimes de llaurador**", de **Josep Vicent Guillot i Bueno**.

V Premi Lletraferit de Relat Eròtic per al treball "**Yo vaig caminar en un agent del Mossad**", de **Quelo Romero**, i donar també un accésit (pilonet i publicació) al relat "**Ella**", de **Juan Lluís Musoles**.

IV Premi Federic Faeses de Novela, per al treball presentat per l'escriptor **Obduli Jovani i Puig**, titulat "**Alqueria**"

La velada fon molt concorreguda i va contar ab la presència de l'Acalde de Burjassot, En Josep Lluís Andrés i Chavarrias, acompanyat per la seua esposa, la Regidora de Cultura de l'Ajuntament, Maria Josep Cortés, així com Regidros del P.P. en l'Ajuntament, diverses personalitats del mon de la cultura i les lletres de la Comunitat Valenciana i molts socis i simpatisants d'El Piló.

En el transcurs de l'acte es feu el concurs de micro-relats, llegits pels autors i que cada dia va adquirint més i relleu, en el que, després de ser

votats pels assistents i resultaren guanyadors en primer lloc el de Pepita Fita, en segon lloc va ser per al de Aureli López i el tercer per a Andreu Tintorer.

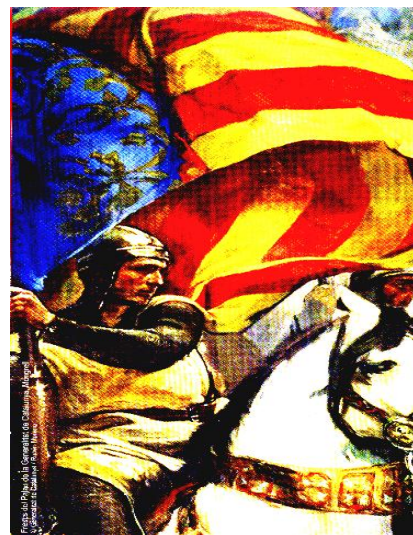
Les Tertulies d'El Piló

El dia 27 d'Abril varem programar una tertulia en el nostre local social per tal de parlar i enterar-nos millor sobre el tema de la Senyera Valenciana.

Aprofitant que en la Diputació Provincial s'havia fet una exposició sobre Senyeres històriques, portalans, cartells, quadros i altres documents que parlen de la verdadera Senyera de la Comunitat Valenciana i que s'havia editat un llibre sobre la mateixa, "**Senyera Valenciana, la bandera de tots**", l'autor dels texts d'eixe treball, Andreu Tintorer, va fer una exposició, recolçada per moltes diapositives sobre l'història de la Senyera.

La tertulia o charla, com vulgam dir-li, fon molt interessant i educativa, puix nos va descobrir aspectes històrics, recolçats per documents, que demostren d'indubtable antiguetat de la Senyera Valenciana otorgada per Pere II el Cerimoniós a la Ciutat i Regne de València en 1377.

En l'exposició que feu el charliste va quedar ben clar quina és la nostra bandera, puix presentà portalans (mapes) dels anys 1410, 1439, 1450, etc. que estan en museus i biblioteques de fora de la Comunitat Valenciana, on es veu la Senyera en franja blava.

Fresc Palau de la Generalitat de Catalunya

Premis de micro-relats

Text íntegre dels micro-relats premiats enguany en el sopar de Narrativa

PRIMER PREMI

Autor: Pepita Fita i Peset

Auriem de revisar la nostra alimentació, perquè es lliurem molt poquets, d'alergia o colesterol. Yo anava a menjarme'l ab alegria, fins llegir el paper d'aquell pasticet que yo tenia. Si açò ho vera ma yaya, no vull dir res, s'en tornava a la glòria en un tres i no res. Portava més colorants que gasta un pintor i més consevants que Tutankamon Me prenguí un refresc - estava asserdegada - per a desduir-me de tal desconcerta. El dos per cent de suc era la seua composició ¡veja a vore que li hauran ficat per a arribar al tapó!. Dioxines a mogollons i hortalises trasgenades i ho tirem tot al colet i no ho pensem dos vegades. ¡Hi ha que vore lo que aguantem!, ¡puix tots som consumidors!, ¡i aquell que no té picors, té alergies per tot costat!. Diuen que és el polen, més, és lo que hem fartat. Quan yo era menuda les botifarres i els choricets omplien d'oloreta quan els penjaven d'un filet. Les espècies complien la seua missió, consevar el producte i donar sabor. No hi havia neveres ni congeladors, tampoc aditius ni conservadors, sols ab sal, sucre, pebre, canella i l'anou moscada, el nostre aliment mai es caducava.

SEGON PREMI

Autor: Aureli López

Voldria parlar de gossos sense mirar a ningú, fent un eixerçici rítmic, si vols m'acompanyes tu. Malfaener, manteraç, gos que parles sense boç, maniferer incapaç de tot per no fer ni brot. Hi ha gossos abandonats com una nina trencada, com eixe hort oblidat, com un poble sense cap. Gossos de lux, llepafigues de collaret empedrat, de perfums i manicura i de llacets en lo cap, de concursos de gran nivell i menjar amanerat, de pedigree i de manteta per la por als costipats; gossos d'ulls trits i apagats llepant la presó-cristal que els mostra en escaparats. Srmpre he vist en estos sers un bon espill dels humans; bons roïns, classes i races que en lluita constant estan; si uns abandonen les cries per buscar-se el quemenjar, els atres van i les venen per poder tirar avant; hi ha qui, gros com un porquet, no compartix lo sobrat, hi ha qui crema les collites per aguantar els preus alts; hi ha qui cuida dels vellets volent-los fins al final, hi ha qui els deixa en residències canines de sers humans. Si no trobeu prou semblances per a vore'ls igualets, mireu els ull d'un gosset, mireu els ulls d'un chiquet

TERCER PREMI

Autor: Andreu Tintorer

És dissabte nit en el Cap i Casal, hi ha molts carrers en llums enceses. S'ha enrecordat d'un cunyat seu de fa anys, pero ya sense ràbia. Ausias March despacha el recort en tres versos displicents.

*... pobre de bens i d'abillat llinage
no té els arreus per mostrar gran corage
en la virtut que es nomena moral (1)*

El retratat, mentres, ha eixit caminant de ca sa germana, junt a l'iglésia de Sant Jordi. Mossén Joanot Martorell no té casal propi en la Ciutat de València, pero camina corajós cap a un palau on serà benvingut. Les paraules que du baix del braç són esperades en ànsia per hòmens i dònes: la sàbia dosificació dels passages , l' administració de romanços i històries li han pcurat mirades lluentes, galtes enceses, sopars de calent, malvasia, monastrell, reconeiximent, admiració. Esta nit pronunciaran l'acte, el *facet*, en un palau de València. El llegiran en veu alta i sense narrador. La més bella de les presents serà Carmesia, li donarà veu a la princesa que no callà ni un segon mentres el seu cavaller Tirant la desflorava. Ya sap les tremolors, sofocos i basques, rialles entretallades, reulls dels atres cavallers. I ya ho fruïx mentres aplega a ca Berenguer Mercader. És dissabte nit en el Cap i Casal, hi ha molts carrers en llums enceses. March escriu versos angoixats en el carrer de Cabillers, Martorell no dormirà a soles ni en ca la germana.

(1) Estos versos es poden trobar en el poema XXXII d'Ausias March, *L'home pel món no munta en gran valer*

SOPAR DE GERMANOR

El dia 23 de Juny va tindre lloc el sopar de fi de curs en El Piló, al que assistiren gran quantitat de socis i amics. Després de sopar, que com sempre era de pa en faixa, varen actuar els grups de tabal i dolçaina, cant d'estil i la rondalla Serenader's, fen les delícies dels assistents. Les actuacions foren el el carrer.

N O T I C I E S

CANT D'ESTIL

El grup de Cant d'Estil d'El Piló va fer un recorregut, en el mes de Maig, pels Casals de les Falles de Burjassot per a cantar-los albaes a les seues Falleres Majors. Esta iniciativa fon molt ben acollida pels fallers que nos animaren a fer-ho atres anys.

Així mateix també varen cantar en el carrer Bautista Riera, el dia 10 de Juny, en la celebració de la festa del casc antic i els dies 17 i 18 en l'iglésia del Cor de Jesús. En totes estes actuacions estigueren acompanyats pel grup de Tabal i Dolçaina.

El dia 18 de Juny en esta mateixa iglesia va actuar també el grup de Danses.

